

De impact van de beperking van de werkloosheidsuitkering in de tijd op de financiën en taaklast binnen het OCMW

De federale regering heeft beslist om de werkloosheid in de tijd te beperken tot twee jaar. Dat betekent dat zo'n honderdduizend belgen hun werkloosheidsvergoeding zullen verliezen, omdat ze langer dan twee jaar werkloos zijn. Het gros daarvan zit in Wallonië. 26.656 Vlamingen zijn ook gevat. Volgens onderzoek van arbeidsmarktexpert Jan Denys zal een derde van die groep werk vinden, een derde zal over voldoende middelen beschikken om zonder uitkering verder te gaan, en een derde zal steun aanvragen bij de OCMW's. Als we een grove berekening maken, zullen er dus een acht- à negenduizend extra steunaanvragers zijn voor onze Vlaamse OCMW's..

Een kijkje op de Arvstat-toepassing van de VDAB leert dat betreft het aandeel ingeschreven werkzoekenden zonder werk er in maart 2025 in Wevelgem 704 was, een stijging met 8 procent ten opzichte van maart 2024. Dit komt neer op een werkloosheidsgraad van 4,6 procent. Van die 704 waren er 212 (ca. 30% dus) twee jaar of langer werkloos - een stijging met 16,5 procent ten opzichte van maart 2024 - die dus bij die plannen geen recht meer zouden hebben op een werkloosheidsuitkering. Nu, zomaar een hele reeks van die 704 werkzoekenden activeren zal geen sinecure blijken aangezien er daarvan 326 een lange afstand tot de werkvloer hebben.

Per april 2025 telde onze gemeente 282 leefloongerechtigden, wat gezien ons inwonersaantal van bijna 32.000 mensen nog relatief meevalt, maar wat wel in de lift zit. Als de prognose zou kloppen dat een derde van de langdurig werkzoekenden rechtstreeks richting het OCMW zou vloeien en gewoonweg extra leefloners zouden worden, dan dreigen dat er in een klap 70 extra te worden.

Dat alles zal natuurlijk ook gevolgen hebben voor het OCMW, zowel budgettair als qua werkdruk. Heel wat maatschappelijk werkers vrezen voor extra werkdruk en uiteraard ook extra uitgaven in de gemeentekas. Gelukkig stelt het federale regeerakkoord daarbij dat die nadelige gevolgen ook gecompenseerd zullen worden via een verhoging van de financiering van het leefloon. Het regeerakkoord stelt ook dat de financiering afhankelijk is van het afsluiten van een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie (GPMI) en van de resultaten van de uitstroom van leefloongerechtigden naar duurzame tewerkstelling. Wat we in elk geval wel al zeker weten, is dat er extra personeel nodig zal zijn bij de lokale besturen om dat op te vangen, dat de arbeidsmarkt krap is en dat maatschappelijk werkers niet zomaar aan de bomen groeien.

Graag had ik hierbij antwoord op de volgende vragen:

1) Heeft het bestuur al zicht op de gevolgen van deze maatregel voor ons, wat betreft de financiën en taaklast binnen het OCMW, als de prognose zou kloppen dat een derde van de langdurig werkzoekenden rechtstreeks richting het OCMW zou vloeien en gewoonweg extra leefloners zouden worden?

2) Welke initiatieven neemt de gemeente om te anticiperen op de gevolgen van deze maatregel?

- Zal er hier budgettair meer ruimte toe voorzien worden in de begrotingen?
- Zullen er meer vacatures worden uitgeschreven voor sociaal werkers om een mogelijke extra instroom te kunnen accommoderen, hen te begeleiden en op te volgen?
- Welke initiatieven zal het bestuur nemen om zich als aantrekkelijke werkgever te profileren richting deze profielen binnen de huidige krappe arbeidsmarkt?